

OTSUSED

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS,

10. veebruar 2012,

millega sätestatakse eeskirjad tööstusheiteid käsitlevas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2010/75/EL osutatud siseriiklike üleminekukavade jaoks

(teatavaks tehtud numbri K(2012) 612 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2012/115/EL)

EUROOPA KOMISJON,

ON VASTU VÖTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

Artikkel 1

Siseriiklike üleminekukavadega hõlmatavad põletusseadmed

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiivi 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll),⁽¹⁾ eriti selle artikli 41 punkti b,

Käesoleva otsuse lisa punkti 1 üksikasjalike sätete kohaselt hõlmab siseriiklik üleminekukava üksnes selliseid terviklikke põletusseadmeid, mis kuuluvad direktiivi 2010/75/EL III peatüki kohaldamisalasse, võttes arvesse direktiivi 2010/75/EL artikli 32 lõiget 1 ja artiklis 29 sätestatud liitmiseeskirju.

ning arvestades järgmist:

Artikkel 2

Siseriiklike üleminekukavade sisu

- (1) Direktiivi 2010/75/EL artiklis 32 on sätestatud, et ajavahemikul 1. jaanuarist 2016 kuni 30. juunini 2020 võivad liikmesriigid koostada ja rakendada siseriiklikku üleminekukava, mis hõlmab konkreetseid põletusseadmeid, millega seoses käsitletakse kavas ühe või mitme järgmise saasteaine heidet: lämmastikoksiidid, vääveldioksiid ja tolm. Gaasiturbiinide osas hõlmatakse kavaga vaid lämmastikoksiidide heiteid.
- (2) Üleminekukavaga hõlmatud põletusseadmed võivad vabastada direktiivi 2010/75/EL artikli 30 lõikes 2 nimetatud heite piirväärtustele vastavuse nõudest kavaga hõlmatud saasteainete puhul või vajaduse korral direktiivi 2010/75/EL artiklis 31 nimetatud väävliärastuse astmele vastavuse nõudest.
- (3) Direktiivi 2010/75/EL artikli 32 ühtse rakendamise tagamiseks tuleb võtta vastu rakenduseeskirjad.
- (4) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas direktiivi 2010/75/EL artikli 75 lõike 1 alusel asutatud komitee arvamusega,

1. Kooskõlas käesoleva otsuse lisa punktiga 2 sisaldab iga siseriiklik üleminekukava järgmist teavet:

- a) kõigi kavaga hõlmatud põletusseadmete loetelu, sealhulgas kogu vajalik teave seadmete tööomaduste kohta;
- b) iga põletusseadme arvestuslik osakaal heitkoguste ülemmäärades 2016. ja 2019. aastal;
- c) tabel, milles on aastate 2016, 2017, 2018 ja 2019 kohta ning 2020. aasta esimese poolaasta kohta plaanis sätestatud heitkoguste ülemmäärad saasteainete lõikes;
- d) nimetatud heitkoguste ülemmäärade arvutamise üksikasjad.

Lisaks sisaldab siseriiklik üleminekukava järgmist teavet:

- a) kirjeldus selle kohta, kuidas hakkab toimuma kava rakendamise järelevalve ja aruandlus komisjonile;

⁽¹⁾ ELT L 334, 17.12.2010, lk 17.

b) loetelu meetmetest, mida tuleb võtta tagamaks, et kõik kavaga hõlmatud põletusseadmed on hiljemalt 1. juuliks 2020 vastavuses direktiivi 2010/75/EL V lisas kehtestatud heite piirväärtustega.

2. Lõike 1 esimese lõigu punkti a kohaldamisel kasutavad liikmesriigid käesoleva otsuse lisa liite A tabelis A.1 esitatud vormi.

Lõike 1 esimese lõigu punkti c kohaldamisel kasutavad liikmesriigid käesoleva otsuse lisa liite B tabelis B.3 esitatud vormi.

Artikkel 3

Heitkoguste ülemmäärade kehtestamine siseriiklikes üleminekekavades

1. Direktiivi 2010/75/EL artikli 32 lõike 3 kohaldamisel arvutatakse heitkoguste ülemmäärad vastavalt meetoditele, mis on ette nähtud käesoleva otsuse lisa punktis 3.

2. Vastavate heite piirväärtuste, minimaalsete vävliärestuse astmete, iga põletusseadme arvutatud osakaalu (2016. aasta ülemmäärades) ja 2016. aasta summaarsete heitkoguste ülemmäärade edastamiseks kasutavad liikmesriigid käesoleva otsuse lisa liite B tabelis B.1 esitatud vormi.

Alljärgnevatel juhtudel esitavad liikmesriigid nimetatud vormi lahtris nimetusega „märkused” lisateavet arvutamisel kasutatud heite piirväärtuste kohta:

a) kui on kasutatud käesoleva otsuse lisa liite C tabelite C.1 ja C.2 märkuste lahtris kirjeldatud heite piirväärtusi;

b) kui seadmetes kasutatakse mitut kütuseliiki või seadmed koosnevad mitme seadmeliigi kombinatsioonist.

3. Vastavate heite piirväärtuste, minimaalsete vävliärestuse astmete, iga põletusseadme arvutatud osakaalu (2019. aasta ülemmäärades) ja 2019. aasta summaarsete heitkoguste ülemmäärade edastamiseks kasutavad liikmesriigid käesoleva otsuse lisa liite B tabelis B.2 esitatud vormi.

Alljärgnevatel juhtudel esitavad liikmesriigid nimetatud vormi lahtris nimetusega „märkused” lisateavet arvutamisel kasutatud heite piirväärtuste kohta:

a) kui on kasutatud käesoleva otsuse lisa liite D tabelite D.1 ja D.2 märkuste lahtris kirjeldatud heite piirväärtusi;

b) kui seadmetes kasutatakse mitut kütuseliiki või seadmed koosnevad mitme seadme kombinatsioonist.

Artikkel 4

Siseriiklike üleminekekavade rakendamine

Kooskõlas direktiivi 2010/75/EL artikli 32 lõike 5 teise ja kolmanda lõiguga võib liikmesriik alustada siseriikliku üleminekekava rakendamist vaid pärast seda, kui komisjon on selle heaks kiitnud.

Artikkel 5

Siseriiklike üleminekekavade hilisem muutmine

1. Liikmesriigid kehtestavad mehhanismi, mis võimaldab tuvastada igasugused sellised muudatused siseriiklike üleminekekavade hõlmatud põletusseadmetes, mis võivad mõjutada kohaldatavaid heitkoguste ülemmäärasid.

2. Direktiivi 2010/75/EL artikli 32 lõike 6 kohaldamisel teatavad liikmesriigid kooskõlas käesoleva otsuse lisa punktiga 4 komisjonile mis tahes muudatustest kavas, mis avaldavad mõju kohaldatavatele heitkoguste ülemmääradele.

Artikkel 6

Nõuetele vastavuse järelevalve, parandusmeetmed ja aruandlus komisjonile

1. Direktiivi 2010/75/EL artikli 32 lõike 4 kohaldamisel teostavad pädevad asutused lämmastikoksiidide, väveldioksiidi ja tolmu heite seiret kõikides siseriikliku üleminekekavaga hõlmatud põletusseadmetes. Selleks kontrollitakse põletusseadmete käitajate seire- ja arvutusandmeid.

2. Liikmesriigid tagavad selle, et lämmastikoksiidide, väveldioksiidi ja tolmu heited siseriikliku üleminekekavaga hõlmatud põletusseadmetes jäävad heitkoguste ülemmäärade piiresse. Kui on oht, et heitkoguste ülemmääradest ei suudeta kinni pidada, siis võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed selleks, et ülemmäärasid ei ületataks.

3. Liikmesriigid, kes rakendavad siseriiklikku üleminekekava, esitavad komisjonile iga 12 kuu järel kõikide kavaga hõlmatud põletusseadmete kohta direktiivi 2010/75/EL artikli 72 lõikes 3 loetletud andmed seadmete kaupa.

Artikkel 7

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 10. veebruar 2012

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Janez POTOČNIK

LISA

1) Siseriikliku üleminekukavaga hõlmatavad põletusseadmed

Põletusseadmete osad (nt üks või mitu eraldi seadmeüksust, millel on muude üksustega ühine korsten või mille suhtes kehtib direktiivi 2010/75/EL artikli 29 lõige 2) ei kuulu siseriiklikku üleminekukavasse⁽¹⁾.

Direktiivi 2010/75/EL artikli 32 lõike 1 punkti b teise taande kohaldamisel arvatakse nimetatud sätte reguleerimisalasse ka põletusseadmed, mida ei käita rafineerimistehase käitaja, vaid mis asuvad rafineerimistehases ja kasutavad selles punktis nimetatud kütuseid.

Põletusseadmeid, mille suhtes kohaldatakse siseriikliku üleminekukava rakendamise mis tahes järgus direktiivi 2010/75/EL IV peatükki jäätme põletus- ja -koostepõletustehaste kohta, ei hõlmeta siseriikliku üleminekukavaga.

2) Põletusseadmeid käsitlevad andmed siseriiklikes üleminekukavades

Siseriiklik üleminekukava sisaldab loetelu kõigist kavaga hõlmatud põletusseadmetest, samuti igakülgeid andmeid, mida kasutati nende seadmete heitkoguste ülemäärade arvutamiseks.

Iga seadme kohta eraldi esitavad andmed sisaldavad põletusseadme summaarset nimisoojusvõimsust, kasutatavaid kütuseid ja iga seadme töömoodusi siseriikliku üleminekukava rakendamise perioodil.

Siseriikliku üleminekukavaga hõlmatud iga põletusseadme kohta eraldi esitatakse üleminekukavas vähemalt järgmised andmed.

1. Põletusseadme nimi ja asukoht⁽²⁾.
2. Põletusseadme esimese tegevusloa väljaandmise kuupäev.
3. Põletusseadme esimese tegevusloa taotlemise kuupäev, samuti põletusseadme esmakordse käitamise kuupäev.

Märkus: eespool nimetatud andmed tuleb esitada vaid juhul, kui põletusseadmele anti esmakordne tegevusloa pärast 27. novembrit 2002 ja seda hakati käitama hiljemalt 27. novembril 2003.
4. Põletusseadme summaarse nimisoojusvõimsuse suurendamine vähemalt 50 MW võrra, mis toimus ajavahemikus 27. novembrit 2002 kuni 31. detsembrini 2010 (näidata lisandunud võimsus megavattides)⁽³⁾.
5. Iga põletusseadme summaarne nimisoojusvõimsus (MW) seisuga 31. detsember 2010.
6. Iga põletusseadme töötundide arv aastas,⁽⁴⁾ mis on ajavahemiku 2001–2010 keskmine.

Märkus: andmed on vaja esitada vaid juhul, kui põletusseadme osakaalu arvutamiseks heitkogus(t)e ülemäär(de)s on kasutatud vähem kui 1 500 töötundi aastas töötavate põletusseadmete spetsiifilisi heite piirväärtusi.

7. Saasteained, mis asjaomase põletusseadme puhul ei ole hõlmatud⁽⁵⁾ siseriikliku üleminekukavaga (kui see on olemas).

⁽¹⁾ Sama eeskiri kehtib direktiivi 2010/75/EL artiklite 33, 34 ja 35 puhul. Sellest tulenevalt ei kehti artiklid 33, 34 ega 35 põletusseadme ühe osa suhtes, olgugi et siseriiklik üleminekukava võib hõlmeta selle seadme muud osa (muid osi).

⁽²⁾ Nagu on märgitud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiivi 2001/80/EÜ (teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta) (EÜT L 309, 27.11.2001, lk 1)alusel koostatud täielikes heite andmekogudes.

⁽³⁾ Teave on vajalik vastavate heite piirväärtuste kindlaksmääramiseks seisuga 1. jaanuar 2016, nagu on sätestatud direktiivi 2001/80/EÜ artiklis 10.

⁽⁴⁾ „Töötunnid“ – tundides väljendatud aeg, mille jooksul põletusseade töötab täielikult või osaliselt ja juhib heidet õhku, välja arvatud käivitus- ja seiskamisperioodid.

⁽⁵⁾ Näiteks on gaasiturbiinide puhul siseriikliku üleminekukavaga hõlmatud vaid NO_x heited. Muud seadmed võivad olla siseriiklike üleminekukavadega hõlmatud vaid teatava(te) saasteaine(te) osas, kusjuures teiste saasteainete suhtes kehtivad direktiivi 2010/75/EL V lisas kehtestatud heite piirväärtused.

8. Ajavahemiku 2001–2010 keskmine aastane kütusekulu (TJ aastas) järgmise kuue kütuseliigi puhul: kivisüsi, pruunsüsi, biomass, muud tahke-, vedel- ja gaaskütused ⁽¹⁾.

9. Ajavahemiku 2001–2010 keskmine heitgaasi voolukiirus aastas (Nm³ aastas) ⁽²⁾.

Märkus 1: mitmekütusepõletusseadme ja/või mitmest seadmest koosneva põletusseadme puhul tuleb heitgaasi voolukiirus esitada eraldi iga kütuseliigi ja/või seadmeliigi kohta ⁽³⁾.

Märkus 2: kui heitgaasi voolukiirus arvutatakse kasutatud kütusekoguse (ja mitte tegeliku kontrollitud heitgaasi voolu) põhjal, siis tuleb ära märkida kasutatud arvutuskoeffitsient (mitmekütusepõletusseadme või kombineeritud seadmete korral koeffitsiendid) ühikuga Nm³/GJ.

10. Kohaliku tahkekütuse kasutamise sisestatud väävlühik ⁽⁴⁾ (väävlitonnides aasta koht), mis on ajavahemiku 2001–2010 keskmine.

Märkus: andmed tuleb esitada vaid juhul, kui põletusseadmes kasutatakse kohalikke tahkekütuseid ja kui põletusseadme osakaalu vääveldioksiidi heitkoguste ülemmääras (2016. ja/või 2019. aastal) arvutatakse minimaalset väävlirastuse astet kasutades.

Kui siseriikliku üleminekukavaga on põletusseadmena hõlmatud gaasiturbiinid või gaasimootorid, siis tuleb see kavas selgelt ära märkida.

3) Heitkoguste ülemmäärade kindlaksmääramine

3.1. Arvutusmeetod üksiku põletusseadme osakaalu kindlaksmääramiseks 2016. ja 2019. aasta heitkoguste ülemmäärades

3.1.1. Üldjuhtum

Et määrata kindlaks teatava saasteaine suhtes kohaldatavad heitkoguste ülemmäärad aastateks 2016 ja 2019, tuleb alljärgneva võrrandi põhjal arvutada välja iga põletusseadme osakaal tonnides aastas (tpa).

$$\text{Osakaal ülemmääras (tpa)} = \text{heitgaasi voolukiirus (Nm}^3\text{pa)} \times \text{heite piirväärtus (mg/Nm}^3\text{)} \times 1,0 \times 10^{-9}$$

kus

— heitgaasi voolukiirus on heitgaasi vooluhulk, mida väljendatakse kuupmeetritena aastas (Nm³pa) ning mis on ajavahemiku 2001–2010 keskmine. Valitud on standardtemperatuur (273 K) ja -surve (101,3 kPa) vastava ettenähtud hapnikusalduse juures (näiteks sama, mida kasutati heite piirväärtuse puhul) ja pärast veeaurisalduse korrigeerimist;

— heite piirväärtus on asjaomase saasteaine heite piirväärtus väljendatud ühikuga mg/Nm³, kui heitgaasi mahuühiku hapnikusaldus on 6 % tahkekütuste puhul, 3 % vedel- ja gaaskütuste puhul (muud põletusseadmed kui gaasiturbiinid ja -mootorid) ning 15 % gaasiturbiinide ja gaasimootorite puhul.

Heite piirväärtuste määramise üksikasjad 2016. ja 2019. aasta heitkoguste ülemmäärade arvutamiseks on esitatud punktides 3.2 ja 3.3.

3.1.2. Mitmekütusepõletusseadme ja/või mitmest seadmeliigist koosneva põletusseadme erijuhtum

Punktis 3.1.1 osutatud võrrandit ei saa kasutada põletusseadmete puhul, mis on ajavahemikul 2001–2010 põletanud mitut kütuseliiki (koos või eraldi) või mis koosnevad mitmest seadmeliigist.

⁽¹⁾ Põletusseadmete puhul, mis on millalgi ajavahemikus 2001–2010 koospõletanud jäätmeid (muud kui direktiivi 2010/75/EL artikli 3 lõike 31 punkti b määratluse alusel biomassina käsitletavad jäätmed ning mille suhtes oli seega kohaldatav Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. detsembri 2000. aasta direktiiv 2000/76/EÜ jäätmete põletamise kohta (EÜT L 332, 28.12.2000, lk 91)), ei hõlma käesolev punkt selles vahemikus põletatud jäätmeid.

⁽²⁾ Kohaldatavad võrdlustingimused on esitatud käesoleva lisa punktis 3.1.1.

⁽³⁾ Vt käesoleva lisa punkt 3.1.2.

⁽⁴⁾ „Kohalik tahkekütus” – looduses esinev kohalikult kaevandatav tahkekütus, mida põletatakse spetsiaalselt selle kütuse jaoks projekteeritud põletusseadmes.

Nimetatud põletusseadmete osakaalu arvutamiseks heitkoguste ülemmäärares tuleb kohaldada teistsuguseid heite piirväärtuseid ja/või võrdlustingimusi. Kasutatakse järgmist meetodit.

$$\text{Osakaal ülemmääras (tpa)} = \Sigma [\text{heitgaasi voolukiirus (Nm}^3\text{pa)} \times \text{heite piirväärtus (mg/Nm}^3\text{)} \times 1,0 \times 10^{-9}]$$

Võrrandist nähtub, et ajavahemikul 2001–2010 kasutatud iga kütuseliigi puhul korrutatakse selle aastane keskmine heitgaasi maht (Nm³ aastas) vastava heite piirväärtusega (mis vastab kogu põletusseadme summaarsele nimisoojusvõimsusele). Seejärel liidetakse iga kasutatud kütuseliigi kohta saadud korrutised.

Heitgaasi mahu korrutamisel heite piirväärtusega tuleb tagada, et kõikide kütuseliikide puhul on arvestatud ühesuguse ettenähtud hapnikusisaldusega.

Võttes arvesse direktiivi 2010/75/EL artikli 29 lõikeid 1 ja 2, kehtib sama nõue põletusseadmete suhtes, mis olid ajavahemikul 2001–2010 kombineeritud eri seadmeliikidest. Näiteks:

— üks või mitu gaasiturbiini olid kombineeritud ühe või mitme muud liiki põletusseadmega;

— üks või mitu gaasimootorit olid kombineeritud ühe või mitme muud liiki põletusseadmega.

3.1.3. Minimaalne väävliarastuse aste (MDR)

Punktis 3.1.1 osutatud võrrandit ei saa kasutada kohalikke tahkekütuseid⁽¹⁾ põletavate põletusseadmete puhul, samuti ei kehti nende suhtes kütuseliigi omaduste tõttu direktiivis 2010/75/EL kehtestatud vääveldioksiidi heite piirväärtused.

Nimetatud põletusseadmete puhul saab vääveldioksiidi osakaalu heitkoguste ülemmääras arvutada hoopis vastavate väävliarastuse miinimumastmete põhjal⁽²⁾ vääveldioksiidi heite piirväärtuste asemel.

Sel juhul arvutatakse vastava põletusseadme vääveldioksiidi osakaalu heitkoguste ülemmääras (tonni aastas, tpa) järgmise võrrandi lausel:

$$\text{Osakaal SO}_2 \text{ ülemmääras (tpa)} = \text{sisestatud väävlihulk (tpa)} \times (1 - (\text{MDR}/100)) \times 2$$

kus

— sisestatud väävlihulk on põletusseadmes kasutatud kohalikus tahkekütuses sisalduv väävlikogus (S) aastas, mida väljendatakse tonnides aastas (tpa) ja mis on ajavahemiku 2001–2010 keskmine;

— MDR on vastav minimaalne väävliarastuse aste väljendatuna protsentides.

Minimaalse väävliarastuse astme määramise üksikasjad 2016. ja 2019. aasta vääveldioksiidi heitkoguste ülemmäärade arvutamiseks on esitatud punktides 3.2 ja 3.3.

3.2. Vastavate heite piirväärtuste ja minimaalsete väävliarastuse astmete määramine 2016. aasta heitkoguste ülemmäärade arvutamiseks

Direktiivi 2010/75/EL artikli 32 lõike 3 kohaselt arvutatakse 2016. aasta ülemmäär(ad) direktiivi 2001/80/EÜ III–VII lisas sätestatud asjakohaste heite piirväärtuste alusel või vajaduse korral direktiivi 2001/80/EÜ III lisas sätestatud minimaalse väävliarastuse astme alusel. Seega põhinevad 2016. aasta heitkoguste ülemmäärade arvutused vastavatel heite piirväärtustel ja minimaalsel väävliarastuse astmel, mida oleks asjaomase põletusseadme suhtes direktiivi 2001/80/EÜ alusel kohaldatud alates 1. jaanuarist 2016, võttes arvesse järgmiseid sätteid⁽³⁾.

⁽¹⁾ Siia kuuluvad põletusseadmed, mis on põletanud kohalikku tahkekütust ajavahemikul 2001–2010.

⁽²⁾ „Väävliarastuse aste“ – teatava aja vältel põletusseadme poolt õhku heitmata jäänud väävli ja sama aja jooksul põletusseadmesse pandud ja põletusseadmes kasutatud tahkekütuses sisalduva väävli suhe.

⁽³⁾ Heitkoguste ülemmäärade arvutamiseks vajalikke heite piirväärtuseid ei mõjuta asjaolu, et põletusseade kuulub direktiivi 2001/80/EÜ artikli 4 lõike 6 alusel siseriiklikku heitkoguste vähendamise kavasse.

Heite piirväärtuste ja minimaalse vävliärrastuse astme kindlaksmääramisel võetakse arvesse kogu põletusseadme summaarset nimisoojusvõimsust seisuga 31. detsember 2010, kasutatud kütuseliike ja iga põletusseadme töötundide arvu aastas ajavahemiku 2001–2010 keskmisena. Kui põletusseadet on ajavahemikus 27. novembrist 2002 kuni 31. detsembrini 2010 laiendatud vähemalt 50 MW nimisoojusvõimsuse võrra, siis kohaldatakse direktiivi 2001/80/EÜ artiklis 10 kehtestatud heite piirväärtuste arutamise eeskirju.

Kõigi siseriikliku üleminekukavaga hõlmatud gaasiturbiinide lämmastikoksiidide heite piirväärtus on esitatud direktiivi 2001/80/EÜ VI lisa B osas, olenemata direktiivi 2001/80/EÜ artikli 2 lõike 7 punktist j.

Kuna direktiivis 2001/80/EÜ ei ole kehtestatud gaasimootorite heite piirväärtusi, tuleb lämmastikoksiidide heite piirväärtuse all mõista direktiivi 2010/75/EL V lisa 1. osas esitatud piirväärtust.

Põletusseadmete puhul, mis on ajavahemikul 2001–2010 kasutanud eri kütuseliike, tuleb heite piirväärtused esitada iga kütuseliigi kohta eraldi. Üksikasjalik kirjeldus iga sellise põletusseadme osakaalu arutamise meetodi kohta heitkoguste ülemmäärades on esitatud punktis 3.1.2.

Direktiiv 2001/80/EÜ võimaldab teatavate põletusseadmete suhtes, mille töötundide arv ei ületa 1 500 tundi aastas (viie aasta libisev keskmine), kohaldada vähem rangeid heite piirväärtusi. Viimane säte kehtib üksiku põletusseadme osakaalu arutamisele 2016. aasta heitkoguste ülemmääras üksnes juhul, kui ajavahemikul 2001–2010 on seadme keskmine töötundide arv väiksem kui 1 500 tundi aastas.

Ülevaade direktiivi 2001/80/EÜ III–VII lisas kehtestatud asjakohastest heite piirväärtustest ja sama direktiivi III lisas kehtestatud asjakohasest minimaalsest vävliärrastuse astmest on esitatud käesoleva lisa liite C tabelites C.1, C.2 ja C.3 ⁽¹⁾.

3.3. Vastavate heite piirväärtuste ja minimaalsete vävliärrastuse astmete määramine 2019. aasta heitkoguste ülemmäärade arvutamiseks

Direktiivi 2010/75/EL artikli 32 lõike 3 kohaselt arvutatakse 2019. aasta heitkoguste ülemmäärad direktiivi 2010/75/EL V lisa 1. osas sätestatud asjakohaste heite piirväärtuste alusel või vajaduse korral direktiivi 2010/75/EL V lisa 5. osas sätestatud vävliärrastuse astmete alusel. Seega põhineb 2019. aasta heitkoguste ülemmäärade arvutus vastavatel heite piirväärtustel ja minimaalsel vävliärrastuse astmel, mis on põletusseadme suhtes direktiivi 2001/75/EL alusel kohaldatavad alates 1. jaanuarist 2019.

Heite piirväärtuste ja minimaalse vävliärrastuse astme kindlaksmääramisel võetakse arvesse kogu põletusseadme summaarset nimisoojusvõimsust seisuga 31. detsember 2010, kasutatud kütuseliiki (-liike) ja põletusseadme töötundide arvu aastas ajavahemiku 2001–2010 keskmisena.

Ülevaade direktiivi 2010/75/EL V lisa 1. osas kehtestatud asjakohastest heite piirväärtustest ja sama direktiivi V lisa 5. osas kehtestatud asjakohasest minimaalsest vävliärrastuse astmest on esitatud käesoleva lisa liite D tabelites D.1, D.2 ja D.3.

Põletusseadmete puhul, mis on ajavahemikul 2001–2010 kasutanud eri kütuseliike, esitatakse heite piirväärtused iga kütuseliigi kohta eraldi. Üksikasjalik kirjeldus meetodi kohta iga sellise põletusseadme osakaalu arutamiseks heitkoguste ülemmäärades on esitatud punktis 3.1.2.

Direktiiv 2010/75/EL võimaldab teatavate põletusseadmete suhtes, mille töötundide arv ei ületa 1 500 tundi (viie aasta libisev keskmine), kohaldada vähem rangeid heite piirväärtusi. Viimane säte kehtib põletusseadme osakaalu arutamiseks 2019. aasta heitkoguste ülemmääras üksnes juhul, kui ajavahemikul 2001–2010 on seadme keskmine töötundide arv väiksem kui 1 500 tundi aastas.

3.4. Heitkoguste ülemmäärade arvutamine

3.4.1. Aastate 2016 ja 2019 heitkoguste ülemmäärade arvutamine

2016. ja 2019. aasta summaarsete heitkoguste ülemmäärade arvutamiseks saasteaine kohta liidetakse üksikute põletusseadmete osakaalud vastavates heitkoguste ülemmäärades:

$$\text{ülemmäär}_{2016} \text{ (tpa)} = \Sigma [\text{üksiku põletusseadme osakaal } 2016. \text{ aasta ülemmääras}]$$

$$\text{ülemmäär}_{2019} \text{ (tpa)} = \Sigma [\text{üksiku põletusseadme osakaal } 2019. \text{ aasta ülemmääras}]$$

⁽¹⁾ Ülevaade ei ole ammendav. Eelkõige ei hõlma see olukordi, kus põletusseadet on ajavahemikus 27. novembrist 2002 kuni 31. detsembrini 2010 laiendatud vähemalt 50 MW nimisoojusvõimsuse võrra, mille puhul kohaldatakse ka direktiivi 2001/80/EÜ lisade III–VII B osades loetletud heite piirväärtusi (direktiivi 2001/80/EÜ artikli 10 kohaldamine).

3.4.2. Aastate 2017, 2018 ja 2020 heitkoguste ülemmäärade arvutamine

2017. aasta ülemmäär (ülemmäär2017) arvutatakse järgmise võrrandi abil:

$$\text{ülemmäär2017} = \text{ülemmäär2016} - \frac{(\text{ülemmäär2016} - \text{ülemmäär2019})}{3}$$

2018. aasta ülemmäär (ülemmäär2018) arvutatakse järgmise võrrandi abil:

$$\text{ülemmäär2018} = \text{ülemmäär2016} - \frac{2 * (\text{ülemmäär2016} - \text{ülemmäär2019})}{3}$$

2020. aasta esimese poolaasta ülemmäär (ülemmäär2020) moodustavad poole 2019. aasta ülemmäärdest:

$$\text{ülemmäär2020} = \frac{\text{ülemmäär2019}}{2}$$

4) Siseriiklike üleminekukavade hilisem muutmine

Liikmesriigid teavitavad komisjoni vähemalt järgmisest:

- a) põletusseadmetest, mille puhul kehtib direktiivi 2010/75/EL artiklis 33 sätestatud piiratud tööea erand.

Märkus: kui liikmesriigid peavad teavitama komisjoni siseriiklike üleminekukavadest hiljemalt 1. jaanuariks 2013, siis käitajatel on pädeva asutuse teavitamiseks selle kohta, kas nad taotlevad piiratud tööea erandit, aega kuni 1. jaanuarini 2014. Seega võib komisjonile esitatav siseriiklik üleminekukava sisaldada esialgu põletusseadet, mille suhtes kehtestatakse piiratud tööea erand. Kui põletusseadme käitaja on pädevat asutust teavitanud otsusest taotleda piiratud tööea erandit, siis tuleb asjaomane põletusseade siseriiklikust üleminekukavast välja jätta. Seejärel tuleb siseriikliku üleminekukava kõige hilisemas heaks kiidetud versioonis (või kui sellist kava ei ole heaks kiidetud, siis nii, nagu on arvatatud komisjonile esitatud siseriikliku üleminekukava kõige hilisemas versioonis) arvatatud heitkoguste ülemmäärdest maha arvata direktiivi 2010/75/EL artikli 33 kohaldamisalasse kuuluvate põletusseadmete osakaal kohaldatavates ülemmäärades;

- b) suletud (st lõplikult töö lõpetanud) põletusseadmetest või seadmetest, mille summaarset nimisoojusvõimsust on kahandatud väiksemaks kui 50 MW;

- c) põletusseadmetest, mis alustavad pärast 31. detsembrist 2015 jäätmete koospõletamist ja mille suhtes hakkab sellest tulenevalt kehtima direktiivi 2010/75/EL IV peatükk.

Märkus: nagu on sätestatud direktiivi 2010/75/EL artikli 32 lõikes 3, ei tohi see, et siseriikliku üleminekukavaga hõlmatud seade kas suletakse või see ei kuulu enam direktiivi 2010/75/EL III peatüki reguleerimisalasse, kaasa tuua kavaga hõlmatud teiste seadmete aastase heitkoguse suurenemist.

Direktiivi 2010/75/EL artikli 32 lõike 6 kohaldamisel ei ole liikmesriigid kohustatud edastama komisjonile järgmist teavet, sest hilisemad viidatavad muutused ei tohiks mõjutada kohaldatavat heitkoguste ülemmäära (kohaldatavaid heitkoguste ülemmäärasid):

- summaarse nimisoojusvõimsuse suurendamine või vähendamine pärast 31. detsembrist 2010 (v.a selle vähendamine väiksemaks kui 50 MW);
- aasta töötundide suurendamine või vähendamine pärast 2010. aastat;
- muudatused kütusekasutuses (liik, kogus) pärast 2010. aastat (v.a üleminek jäätmepõletusele, mis liigitaks seadme jäätmekoospõletustehaseks ja tooks kaasa selle väljajätmise siseriiklikust üleminekukavast).

Seadme nimetust mõjutavatest muudatustest (näiteks käitaja vahetumise tõttu) teatatakse heite andmekogude kaudu, mille liikmesriigid esitavad kooskõlas käesoleva otsuse artikli 6 lõikega 3 ja direktiivi 2010/75/EL artikli 72 lõikega 3.

A liide

A.1 tabel

Siseriikliku üleminekukavaga hõlmatavate põletusseadmete loetelu vorm

A	B	C	D		E	F	G	H
Number	Seadme nimetus	Seadme asukoht (aadress)	Põletusseadme esimese tegevusloa taotlemise kuupäev, põletusseadme esmakordse käitamise kuupäev	VÕI põletusseadme esimese tegevusloa saamise kuupäev	Põletusseadme laiendamine vähemalt 50 MW nimisoojusvõimsuse võrra ajavahemikus 27. novembrist 2002 kuni 31. detsembrini 2010 (laiendamise koguväärtus megavattides)	Summaarne nimisoojusvõimsus seisuga 31.12.2010 (MW)	Töötundide arv aastas (2001.–2010. aasta keskmine)	Saasteaine(d) (SO ₂ , NO _x , tolm), mille puhul seade EI OLE hõlmatud siseriikliku üleminekukavaga

A	I	J					K	L	M
Number	Märkida, kas seade on gaasiturbiin või -mootor	Aastane kütusekulu (2001.–2010. aasta keskmine) (TJ aastas)					Keskmine heitgaasi voolukiirus aastas (2001.–2010. aasta keskmine) (Nm ³ aastas)	Põletusseadmes kasutatud kohalikus tahkekütuses sisalduv väävlkogus (S) aastas (2001.–2010. aasta keskmine) (tpa)	Kasutatud teisendustegur(id), kui heitgaasi voolukiirust arvutati sisestatud kütuse põhjal (kütuselii-kide lõikes) (Nm ³ /GJ)
		kivisüsi	pruunsüsi	biomass	muud tahkekütused	vedelkütused	gaaskütused		

Liide B

Tabel B.1

Vorm 2016. aasta heitkoguste ülemmäärade arvutamiseks

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
Number	Nimetus	Ette nähtud hapnikusisaldus (%)	SO ₂ vastav heite piirväärtus (mg/Nm ³)	Minimaalne väävläerastuse aste (kui on kohaldatav)	Seadme osakaal 2016. aasta SO ₂ ülemmääras (tpa)	NO _x vastav heite piirväärtus (mg/Nm ³)	Seadme osakaal 2016. aasta NO _x ülemmääras (tpa)	Tolmu vastav heite piirväärtus (mg/Nm ³)	Seadme osakaal 2016. aasta tolmu ülemmääras (tpa)	Märkused
(üksiku seadme andmed)										
KOKKU					SO ₂ ÜLEMMÄÄR KOKKU		NO _x ÜLEMMÄÄR KOKKU		TOLMU ÜLEMMÄÄR KOKKU	

Tabel B.2

Vorm 2019. aasta heitkoguste ülemmäärade arvutamiseks

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
Number	Nimetus	Ette nähtud hapnikusisaldus (%)	SO ₂ vastav heite piirväärtus (mg/Nm ³)	Minimaalne väävläerastuse aste (kui on kohaldatav)	Seadme osakaal 2019. aasta SO ₂ ülemmääras (tpa)	NO _x vastav heite piirväärtus (mg/Nm ³)	Seadme osakaal 2019. aasta NO _x ülemmääras (tpa)	Tolmu vastav heite piirväärtus (mg/Nm ³)	Seadme osakaal 2019. aasta tolmu ülemmääras (tpa)	Märkused
(seadme andmed eraldi)										
KOKKU					SO ₂ ÜLEMMÄÄR KOKKU		NO _x ÜLEMMÄÄR KOKKU		TOLMU ÜLEMMÄÄR KOKKU	

Tabel B.3

Heitkoguste ülemmäärade ülevaade*(tonni aastas)*

	2016	2017	2018	2019	2020 (1. jaanuarist kuni 30. juunini)
SO ₂					
NO _x					
Tolm					

Lüide C

Tabel C.1

Heite piirväärtused muude põletusseadmete kui gaasiturbiinide ja gaasimootorite osakaalude arvutamiseks 2016. aasta heitkoguste ülemmäärades

Saasteaine	Kütuseliik	Heite piirväärtus (mg/Nm ³)			
		50–100 MW	> 100–300 MW	> 300–500 MW	> 500 MW
SO ₂	Tahke	2 000	2 000 kuni 400 (lineaarskaala) (märkus 1)		400
	Vedel	1 700		1 700 kuni 400 (lineaarskaala)	400
	Gaasiline	35 üldine 5 veeldatud gaasi puhul 800 koksiahjugaasi ja kõrgahjugaasi puhul			
NO _x (märkus 6)	Tahke (märkus 2)	600			200 (märkus 3)
	Vedel	450			400
	Gaasiline	300			200
Tolm	Tahke	100			50 (märkus 4)
	Vedel	50 (märkus 5)			
	Gaasiline	5 üldine 10 kõrgahjugaasi puhul 50 terasetööstuse gaaside puhul, mida saab mujal kasutada			

Ette nähtud hapnikusisaldus on tahkekütuste puhul 6 % ning vedel- ja gaaskütuste puhul 3 %.

Märkused

- 800 mg/Nm³ seadmete puhul nimisoojusvõimsusega alates 400 MW, mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi.
- 1 200 mg/Nm³ seadmete puhul, mis 1. jaanuaril 2001 lõppeva 12-kuulise ajavahemiku jooksul töötasid ning jätkavad töötamist tahkekütustel, mille lenduvainete sisaldus on alla 10 %.
- 450 mg/Nm³ seadmete puhul, mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi.
- 100 mg/Nm³ seadmete puhul, mille esmane ehitusluba või sellise menetluse puudumise korral esmane tegevusluba on välja antud enne 1. juulit 1987 ning mis põletavad tahkekütust, mille soojusesisaldus on alla 5 800 kJ/kg, niiskusesisaldus on üle 45 massiprotsendi, kombineeritud niiskuse- ja tuhasisaldus on üle 60 massiprotsendi ning kaltsiumoksiidisisaldus on üle 10 %.
- 100 mg/Nm³ seadmete puhul, mille nimisoojusvõimsus on väiksem kui 500 MW ja mis põletavad vedelkütust tuhasisaldusega üle 0,06 %.
- Seadmete suhtes, mis asuvad Prantsuse ülemeredepartemangudes, Assooridel, Madeiral või Kanaari saartel, kohaldatakse järgmisi heite piirväärtuseid: tahkekütused üldiselt: 650 mg/Nm³; tahkekütused lenduvaine sisaldusega alla 10 %: 1 300 mg/Nm³; vedelkütused: 450 mg/Nm³; gaaskütused: 350 mg/Nm³.

Tabel C.2

Heite piirväärtused gaasiturbiinide ja gaasimootorite osakaalude arvutamiseks 2016. aasta NO_x heitkoguste ülemmääras

	NO _x heite piirväärtus (mg/Nm ³)
Gaasimootorid (gaaskütusel töötavad)	100
Gaasiturbiinid (sh kombineeritud tsükliga gaasiturbiinid), mis töötavad järgmistel kütustel:	
maagaas (märkus 1)	50 (märkused 2 ja 3)
gaaskütused (välja arvatud maagaas)	120
kerged ja keskmised destillaadid	120

Ette nähtud hapnikusisaldus on 15 %.

Märkused

- Looduslik metaan inertsete gaaside ja muude ainete sisaldusega kuni 20 mahuprotsenti.
- 75 mg/Nm³ järgmistel juhtudel, kusjuures gaasiturbiini efektiivsus määratakse ISO tingimuste põhjal:
 - gaasiturbiinid, mida kasutatakse elektri ja soojuste koostootmise süsteemides üldkasuteguriga üle 75 %;
 - gaasiturbiinid, mida kasutatakse kombineeritud tsükliga seadmetes, mille aasta keskmine elektrienergia üldkasutegur on üle 55 %;
 - mehaanilise jõuülekanne puhul kasutatavad gaasiturbiinid.
- Ühetsükliliste gaasiturbiinide korral, mis ei kuulu ühessegi märkuses 2 nimetatud kategooriasse, kuid mille kasutegur on üle 35 % (määratud ISO tingimuste alusel), on heite piirväärtus $50 \times \eta/35$, kus η on ISO tingimustele vastav gaasiturbiini kasutegur väljendatuna protsentides.

Tabel C.3

Minimaalsed väävliärrastuse astmed põletusseadme osakaalu arvutamiseks 2016. aasta SO₂ heitkoguste ülemmääras, kui põletusseadmed põletavad kohalikku tahkekütust, mille suhtes ei saa nimetatud kütuse omaduste tõttu kohaldada direktiivi 2010/75/EL artikli 30 lõigetes 2 ja 3 osutatud SO₂ heite piirväärtuseid

Summaarne nimisoojusvõimsus	Minimaalne väävliärrastuse aste
50–100 MW	60 %
> 100–300 MW	75 %
> 300–500 MW	90 %
> 500 MW	94 % üldiselt 92 % seadmete puhul, mille kohta on sõlmitud suitsugaasi väävlitustamise või lubja sissepritseseadme paigaldamise leping ning selle paigaldamise töödega on alustatud enne 1. jaanuari 2001

Liide D

Tabel D.1

Heite piirväärtused muude põletusseadmete kui gaasiturbiinide ja gaasimootorite osakaalude arvutamiseks 2019. aasta heitkoguste ülemmäärades

Saasteaine	Kütuseliik	Heite piirväärtus (mg/Nm ³)			
		50–100 MW	> 100–300 MW	> 300–500 MW	> 500 MW
SO ₂	Kivistüsi, pruunsüsi ja muud tahkekütused (märkus 1)	400	250	200	
	Biomass (märkus 1)	200			
	Turvas (märkus 1)	300		200	
	Vedel	350 (märkus 2)	250 (märkus 2)	200 (märkus 3)	
	Gaasiline	35 üldine 5 veeldatud gaasi puhul 400 madala kütteväärtusega koksiahjugaaside puhul 200 madala kütteväärtusega kõrgahjugaaside puhul			
NO _x	Kivistüsi, pruunsüsi ja muud tahkekütused	300 (märkused 4 ja 5)	200 (märkus 5)		200 (märkus 6)
	Biomass ja turvas	300 (märkus 5)	250 (märkus 5)	200 (märkus 5)	200 (märkus 6)
	Vedel	450	200 (märkused 5 ja 7)	150 (märkused 5 ja 7)	150 (märkus 3)
	Maagaas (märkus 8)	100			
	Muud gaasid	300			200
Tolm	Kivistüsi, pruunsüsi ja muud tahkekütused	30	25	20	
	Biomass ja turvas	30	20		
	Vedel	30	25	20	
	Gaasiline	5 üldine 10 kõrgahjugaasi puhul 30 terasetööstuses toodetud gaaside puhul, mida saab mujal kasutada			

Ette nähtud hapnikusisaldus on tahkekütuste puhul 6 % ning vedel- ja gaaskütuste puhul 3 %.

Märkused

1. 800 mg/Nm³ seadmete puhul, mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi.
2. 850 mg/Nm³ seadmete puhul, mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi.
3. 400 mg/Nm³ seadmete puhul, mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi.
4. 450 mg/Nm³ tolmpuunsöe põletamisel.
5. 450 mg/Nm³ seadmete puhul, mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi.

6. 450 mg/Nm³ seadmete puhul, millele on antud tegevusluba enne 1. juulit 1987 ja mille töötundide arv on kuni 1 500 tundi aastas.
7. 450 mg/Nm³ keemiatööstusettevõttes asuvate seadmete puhul, kus vedelaid tootmisjääke kasutatakse oma tarbeks mittekaubandusliku kütusena.
8. Looduslik metaan inertsete gaaside ja muude ainete sisaldusega kuni 20 mahuprotsenti.

Tabel D.2

Heite piirväärtused gaasiturbiinide ja gaasimootorite osakaalude arvutamiseks 2019. aasta NO_x heitkoguste ülemmääras

	NO _x heite piirväärtus (mg/Nm ³)
Gaasimootorid (gaaskütusel töötavad)	100
Gaasiturbiinid (sh kombineeritud tsükliga gaasiturbiinid), mis töötavad järgmistel kütustel:	
maagaas (märkus 1)	50 (märkused 2, 3 ja 4)
gaaskütused (välja arvatud maagaas)	120 (märkus 5)
kerged ja keskmised destillaadid	90 (märkus 5)

Ette nähtud hapnikusisaldus on 15 %.

Märkused

1. Maagaas on looduslik metaan inertsete gaaside ja muude ainete sisaldusega kuni 20 mahuprotsenti.
2. 75 mg/ Nm³ järgmistel juhtudel, kusjuures gaasiturbiini efektiivsus määratakse ISO tingimuste põhjal:
 - gaasiturbiinid, mida kasutatakse energia ja soojuste koostootmise süsteemides üldkasuteguriga üle 75 %;
 - gaasiturbiinid, mida kasutatakse kombineeritud tsükliga seadmetes, mille aasta keskmine elektrienergia üldkasutegur on üle 55 %;
 - mehaanilise jõuülekanne puhul kasutatavad gaasiturbiinid.
3. Ühetsükiliste gaasiturbiinide korral, mis ei kuulu ühessegi märkuses 2 nimetatud kategooriasse, kuid mille kasutegur on üle 35 % (määratud ISO tingimuste alusel), on heite piirväärtus $50 \times \eta/35$, kus η on ISO tingimustele vastav gaasiturbiini kasutegur väljendatuna protsentides.
4. 150 mg/Nm³ seadmete puhul, mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi.
5. 200 mg/Nm³ seadmete puhul, mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi.

Tabel D.3

Minimaalsed väävläärastuse astmed põletusseadme osakaalu arvutamiseks 2019. aasta SO₂ heitkoguste ülemmääras, kui põletusseadmed põletavad kohalikku tahkekütust, mille suhtes ei saa nimetatud kütuse omaduste tõttu kohaldada direktiivi 2010/75/EL artikli 30 lõigetes 2 ja 3 osutatud SO₂ piirväärtuseid

Summaarne nimisoojusvõimsus	Minimaalne väävläärastuse aste
50–100 MW	80 %
> 100–300 MW	90 %
> 300 MW	96 % üldiselt 95 % põlevkivi põletavate seadmete puhul